

Tako se slepari nevedneže in to pod patronanco političnih duhovnikov. Upamo, da bode oblast to lumperijo zasledovalo!

Kaj je s polom? Javnost se je že nekako pomirila in listi poročajo prav malo o velikanskem polomu, v katerem so koroški klerikalci v bogim kmetom več milijonov oropali. Ali je morda že vse poplačano? Ne, le 500.000 K se je udeleženim blagajnam izročilo in to je pri velikanskem obsegu prizadete škode le nekaki smešni „trinkgeld“. Ali klerikalci se s tem tako ponašajo, kakor da bi bilo že vse rešeno. Baje hoče „central-kasa“ počakati na izid sodnijskih tožb, katere so proti nje neka švicarska in neko italijanska banka naperil in pri katerih se gré za 700.000 kron. Monsignore Weiss je namreč ta denar omenjenim bankam na sleparsi način s ponarejenimi vložnimi knjižicami izvabil. Ako bi bila „centralkasa“ obsojena (kar je vsekakor pričakovati), potem mora do konkurza priti. Sleparsi monsignore Weiss je bil baje najprve v Ameriki. Zdaj pa se je odpravil v Egipt, kjer mu klima bolj prija. Tam sedi v senci palm in šteje tisočake, ki jih je lahkovernim kmetom pokradel. Monsignore Kaiser se bode imel bržkone že meseca marca zaradi goljufje pred celovškimi porotniki zagovarjati. Tako bode stvar končala. Ali koroški kmetje ne bodo nikdar do svojega krvavo prihranjenega denaria prišli!

Vojaške zadave. V Celovcu se je uresničilo „Platzkommando“ s štabnim oficirjem kot načelnikom.

Celovec obsega glasom ljudskega štetja 25.865 civilnih prebivalcev (proti 21.630 iz 1. 1900); število se je povisalo za 4235, t. j. za $19\frac{1}{2}\%$.

V pokoj stopil je v Rožeku g. davčni sluga Ferd. Weissbrunner. Služil je v Rožku 26 let. Mož je vrlega naprednega mišljenja in mu čestitamo nad priznanjem, ki ga je pri vstopu v zasluzeni pokoj od vseh strani pridobil.

Tajnostne govorice o umoru v Arnoldsteinu še vedno niso potihnilo. Kakor znano, so zaprli Hrvata Žnidariča, češ da je umoril delavca Angela Bosca. Secirali so Bosovo traplo in se je dognalo, da je bil bržkone na glavo udarjen in potem v vodo vržen. Preiskava bode stvar že pojasnila.

Kdo je obkraden? V Celovcu so zaprli nekoga sumljivega Antona Weiß (pa ne znanega Monsignore, marveč družega lumpa), pri kateremu so našli ukradeno kolo. Kdor je bil obkraden, naj to sodniji naznani.

Smrt v jezeru. Na Ossiaškem jezeru se je zabaval mežnar od Altossiacha s svojima dvema hčerkoma. Led se je udrl in oče ter ena hčerka sta utonila, medtem ko so drugo rešili.

32 sunkov z nožem je dobil delavec Ferd. Pezdek pri Moosburgu. Sprl se je namreč s posestnikom Lovrencom Lodroni in hlapcem Alojzom Winter, ki sta ga tako grozno razmesarila. Pezdek je v bolnišnici umrl, ubijalca pa sedita v ječi.

Samomor. V Beljaku se je ustrelil neki Ludvik Stidl. Smrtnonevarno ranjenega so oddali bolnici. Vzrok samomora je baje revščina.

Po svetu.

Presestljiva sodba. Porotniki na Dunaju so oprostili Berto Kastellitz, ki je hotela svojo sorodnico Morawec v Leibnitzu zaradi premoženja s cukrčki zastrupili. Izgovarjala se je z revščino in da je bila takrat blazna.

Rudarska smrt. V jami Duisburg (Westfalen) so se plini razstrelli. Pravijo, da je pri tem 13 rudarjev našlo svojo smrt.

Grozna žaloigra. V vasi Avelino pri Rimu žela sta dva mlada zakonska. Mož se je potem v Ameriko izselil, da bi nekaj denaria prislužil in ženo potem k sebi poklicil. Medtem pa dobi pismo, da je njegov lastni oče mlado ženo zapeljal. Pripeljal se je nazaj in je umoril očeta bodalam. V isti vasi in v istem času je odpotoval tudi neki drugi mladi mož v Ameriko in puštil ženo doma. Žena pa postala mu je nezvesta in mati moža ji je to očitala. Prišlo je do prepira, v katerem je žena mater umorila. Ona in preje omenjeni morilec lastnega očeta sta prišla pred porotnike in bila na 4 leta ječe obsojeni. Ko sta prišla iz ječe, pa sta se zaljubila. Mati mlade žene je bila nad to ljubezno razburjena in je mladega moža v cerkvi ustrelila. Ljudstvo je bilo grozno razburjeno, ker je bila cerkev omadezvana, in je morilko zasledovalo. Ta je pobegnila v občinsko hišo, množica pa za njo. Kar nakrat se strop hiše podre in 40 oseb je ležalo v svoji krvi v razvalinah.

Knez Kaunitz.

2. svečana je 200 let, od kar se je porodil V. A. knez Kaunitz-Rieberg, ki je bil pozneje desna roka ce-

Anton Fürst von Kaunitz-Rietberg

sarice Marije Terezije. V zunanjih in notranjih politiki te dobe igral je Kaunitz velevažno vlogo.

Nekaj naukov za kmeta.

(Spisal ekonom Jakob Waupotiš-Hardecki).

(1. nadaljevanje).

Dvorišče.

Na dvorišču opazimo gnojišče; in kako navadno to izgleda? Tam je ena velika mlaka, podobna ribniku in v sredi kopje se kup gnoja. Vsa voda iz kapov izteka se v to mlako, v katerem se potem gnoj poplavi, da izgubi polovico gnojilne moći in potem gnojnica brez pomembno izteka se v cestni jarek. Pomisli, da v gnojišču takoreko vložena je tova največja glavnica, ki se najbolje obrestuje, če namreč ima gnojišče v pravilnem stanju; če pa gnojišče zanemarišča, ti pa na nikak način ni mogoče napredovati. Tu in tam imajo gnojišče tudi preveč pred pragom, da ko iz praga stopišča, že si na gnoju; to ni lepo in tudi smrad od gnoja ti naravnost v stanovanje sili, kar je zelo dravaju škodljivo. Gnojišče toraj naj ne bo pred pragom, ampak v kakem tudi najbolj pravilnem kotu dvorišča. Gledé namakanja gnoja imej tako urejeno, da ti ne pride vsa kapnica do gnoja, ampak da je v gnoj samo toliko napustiš, koliko je v to potrebo. Imej gnojišče pravilno uravnano in zraven gnojiščno jamo, ki je najbolja iz cementa in naj bo tudi dobro pokritka, da ne izpuhiči tvarine, koje so rastlinam v hrano potrebne. Ko sem bil na poučenem potovanju na Spodnje-Avstrijskem in sem blizu Dunajskega-Novega mesta govoril z nekim nemškim kmetom zastran praktičnih gnojišč, mi reče: „Ko sem jaz prevzel posesto po očetu, bila je moja prva skrb, da sem si dobro urebil gnojišče in gnojiščno jamo, odkar je komaj štiri leta in že lahko dokečam lepe uspehe, katere sem dosegel pri zboljšanju zemlje, da mi zemlja zdaj za eno tretjino več donaša nego prej očetu“. Pri potovanju po sosednih deželah zanimalo me je tudi v prvi vrsti ogledati si zraven grajskevih tudi večja in manjša kmetska posestva. Pri tem opazil sem dosti napredka, pa tudi dosti nemarnosti. Kdor hoče si toraj vzorno gnojišče in hlev uravnati, si lahko tudi od države podpore izprosi; v tej zadevi obrniti se je na dželinske živinorejskega nadzornika g. Jelovšeka. Gnoj mora se tudi vsakokrat po kidanju lepo poravnati in pomešati svinjski z govejim itd. da bo potem povsod enak. Dobro je pri gnojišču posaditi kako drevo n. pr. oreh, kostanj ali lipa, ker drugače solnce naravnost preveč pripeka na gnoj, kar mu škoduje, ker se preveč osuši. Priporočljivo je tudi na dvorišču murbovo drevo, katerega odpadli sad perutnini zelo rada prezoblie. Kar se tiče pa stanišča, bi omenil, da naj bo zakrito in zagrajeno, da ne morejo svinje bližu, kar drugači lahko povzroči vsakovrstne nalezljive bolezni pri svinjah. Zastran studenca bi pa omenil, da ako hoče imeti zdravo pitno vodo, da nima studenca kje bližu gnoja, pazi tudi da ti voda ne bo nazaj v studenec odtekala, tudi kaj nesnažnega ne peri pri studencu. Ako imas bližu hiše mlako, kar je zavojno ognja in pranja zelo pripomore, pa moraš jo imeti dobro ograjeno, drugače po postavi zapadeš kazni. Ako imas v dvorišču blata, da bi si lahko v njem čevljje sezul, bi skoraj rekel, da je to nevarnost, dvorišče si lepo poravnaj, za odtekanje vode napravi primerne jarke, potem navozi si drobnega prodeca in kje mogoče se tudi lahko z debelim živcem — kamnom potaraca in blata ne boš imel. To si lahko napravis v zimskem času, ko nimaš tako silnega dela.

Živinoreja.

Živinoreja je prva in najvažnejša panoga kmetijstva, koja prinaša kmetu najboljših dohodkov in največ dobitka. Najprvo, kar moramo pri živinoreji upoštavati je, da si spravimo boljša žlahtna plemenja (pasme), kajti stroški živine pri reji so skoraj enaki, ako imas živino žlahtnega ali pa slabega plemena; pomisli pa moraš, da živino žlahtnega plemena skoraj enkrat draže proda nego slabega plemena. Skrbi tudi, da boš imel zadostno krme, mokre njive izpremeniti je v travnike, o čemu še hočem pozneje govoriti. Skrbi živini za primerne hlevne, po zimi za primerno temperaturo okoli

130. R. Priporočam ti tudi topomer v hlevih, ki no krm sedaj dobi že za kakih 40–50 v. Ne pa kakor krmilj in tam opazi, da nekateri imajo (posebno svinje) poleg rečko samo pod streho, da ne gre sneg nanje, at kuhan mislio, da žival čuti miraz ravno takoj, kakor da Kak tudi živila mora zategadelj shujšati in zbolji. Dat. Mo tudi takih, ki imajo hlev vse onesnažene, da paš in g visč, kakor bi cunj po stropu in kotih navesil, da prime hlev brez vseke prave ventilacije, da je posebno go op nem čas bolje kakej pečnicu ko hlevu podoben očeo, dalje, da imajo hlev živalim sploh nepripravne, pljenje lahko prehodijo in zbolijo; in potem takoj nevedne načrda mu je nekdo začaral ali pocopral, ker ima sploški živan živo, kajti med prostim ljudstvom Še je zelavi na takih nevedne, ker verujejo na vsakovrstne vrške na coprnje. Mislim, da bi že skoraj bil čas, da bi vleče ta jeverstvo izmed ljudstva izginilo, kajti ker nišmo še v starem veku. Na primer, če živinice noče jesti, potem pravi taki babjeverne: „Soseda mu je začarala, da se prijesti, mu je jed odvzela“, in kaj še vse za neuna glav. Na to pa ne pomisli takoj nevedne, da je živinice o takem morebiti na želodu ali sploh na prebavilnem stra in zato jož za časa bolezni jed ne mora prav dšča repovratov toraj v vraže, kajti to je velika neumnost, a min kaj takega verujejo se sploh ne morebiti smarati za ženca. Ako kaj takega tvojega bližnjega sumo lahko zavoljo prestopka žaljenja časti zapadeš. Gledi toraj, da boš imel žalitno p'eme, primerne in da boš pokladal živini redno dobre nepokritečne krme in tudi živilo pridno snažil, ne in boda je straha pred nobenimi coprnji. Nekaj hočem še v tenu o krmiljanju živilne. Opazi se, da se živili na poklada celo, nerazdrobljeno zrnje n. pr. konjenjnj, ki se pitajo itd., to je zelo velika napaka vsakemu kmetskemu gospodarstvu mora biti strdobljenje zrnja (Schrottähle), ki ni tako drag, nima bolj lahka konstrukcija kakih 20 K, ktere se pa enem letu pri živilnem vrnejo. Gospodarstvo brez za zdrobljenje zrnja ni popolno, ker ako živili po celo nerazdrobljeno zrnje, ga živila navadno prav žre, ga želodec ne more docela prebaviti in to v izgubo med gnoj; po mojem prepričanju ga pa vsak način okoli ene tretjine v izgubo in ako potedeš, skupaj računimo, dobimo precej lep znesek izgubo, pa se zrne prej razdrobi, potem želodec izlahča celo prebavi in redilne snovi pridejo potem v krv itd. Dobieš imamo toraj v tem, da lahko Še za pokladamo in da tisto, kar pokladamo, pride vse v korist. Konjeni primešati je še rezane slame, da vorni prevzvečajo. Nikdar pa se ne sme konjem v pred tege meri koruze pokladati, ker to konje preveč obede in seboj kateri dosti vpreženi niso, nakar so vsakov, mi boleznim podvrženi, posebno takozvani „žulji“ v mojih rdečih napadajo. Najboljša specifična hrana za konje voves; sicer je koruza tudi dobra ali v pravi meri se pokladati. Tudi rži ne sme se preveč na enkrat na ker rži povzroči koliko. Celo, nezdrobljeno zrnje da samo perutnini, ker ima bolj vroči želodec in lahko vsako zrno popolnoma prebavi. Opozoril bi na to, da je biti oprezen, ko se živilska krma presebno ko se preide od polaganja suhe krme na se, se mora to polagoma storiti; najprej se pa malo zelenle krme med seno ali slamo in potem čedale, več, da se živilski želodec polagoma po drugej krmi, ker drugače, ako bi se to izvršilo prelo, povzroči lahko vsakovrstne bolezni v prebavilu kor koliko i. dr. Nadalje opazi se tudi tuamt, da na n. pr. goveda lijejo zid, da pri jaslini že cele napravijo, nadalje, da svinje strujejo po kopanjah, in vruth, da mali pujski, ko se jih spusti na prestrujejo in jed blato, da kokoši in sploh pentkljuez idt. Zakaj vse to? Kaj je vroč temu? Potrebuje, da ježelodec povzroči hrano redno po vsakovrstnih snovi, katere se pa ne nahajajo skupaj s posameznim hrani. Toraj ako opazi pri prej naštete slučaje, potem veš da želodec še nekaj za pospešenje prebave. Govedi priskrbi soli, da svinjam in kokošim daj klajnega apna (najbolj Barthelovo klajno apno). Priporoča se klajno apno kladati vsej domaći živili posebno mladi živili, žrebomet, teletom, pujskom itd., ker to pospeši rast kosti. Ena žlica zadostuje vsaki dan med hrano pospeši tudi boljšo prebavo in pri kokoših omogoči hitrejšo napravo jajčnih lupin. Dostikrat se siši do spodinja ima polno dvorišče kokoši in tarna prav sedi: „Kako pa tvoje kokoši kaj nesejo, moje eni nič nesti“. Na to bi ti odgovoril: Skrbi po zimi koper, da potel hlev, potem redno jih krmi in v zimi jih kuhanega krompirja in povrh daj jim še klajnega in jaje boš imela dovolj.

(Naprej pride!)

Gospodarske.

Če sod le malo pušča, zamaže naj se k jiverstvo sod pušča, z lojem. Ako pa je razpoka, skozi mu sod pušča, precejšnja, loj sam ne izda, vsled telesa treba rabiti v takem slučaju kakšno drugo mazilje maščevje večjih razpolokin naj se napravi naslednja in sicer: Dene se v kakšno kozico $\frac{1}{4}$ kg loja in čebelnega voska ter raztopi polagoma na žerjavici, naj se vzame $\frac{1}{2}$ kg marmorovega prahu ter polovica v raztopino in pridno meso. Ko si vse do premešal, pusti da se nekoliko ohladi in razpok, zamaže. Če tiz mazilo ostane, shraní ga, a pred rabiš, segrej ga vsakrat nekoliko, da postane bolj stare.

Da bodo kokoši tudi posimi nesle, segrej mrzlem zimskem času vsakovrstno krmo bodisi olor mešana ali ne, zmečkana ali ce'a. Ko se imajo kokoši s kuhanjo klajo, moraš jim jo nekoliko